

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt høre, om justitsministeren er enig med Svend Aage Christensen, der er seniorforsker på DIIS. Han har fremsendt et papir til os i Retsudvalget, hvoraf det fremgår, at de danske forskeres adgang til disse klassificerede og tavshedsbelagte personoplysninger i de senere år er gået hen og blevet noget af det mest liberale i verden.

Har ministeren en viden om, hvorvidt det her er rigtigt? Og har ministeren overvejet, hvordan man i givet fald kunne løse det problem?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Anne Baastrup, at det kan jeg ikke svare på. Det har jeg ikke nogen tilbuds-gående viden om, og jeg kender heller ikke den notits, som fru Anne Baastrup læser op fra, så det kan jeg ikke tage stilling til.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Men så vil jeg godt høre, om ministeren vil være med til at overveje den konflikt, som Svend Aage Christensen rejser, nemlig at vi har den mest liberale adgang for forskere til hele det her hemmeligstemplede område, i modsætning til alle mulige andre demokratiske samfund som vi sammenligner os med. Der har forskere ikke adgang, men borgerne har adgang til egne oplysninger. Så vi har i virkeligheden besluttet os for at vende det hele på hovedet, uden at der er truffet en konkret beslutning om, hvorfor vi har gjort det, sammenlignet med alle de andre lande.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Altså, den måde, hvorpå vi i Danmark har reguleret reglerne, hviler jo på den grundpræmis, at det kan være yderst relevant for forskere og andre at have adgang til oplysninger, for at vi kan blive klogere på, hvad der er sket i historien, og måske lære af det for fremtiden.

Men vilkårene for at få den adgang er naturligvis, at man ikke videregiver personfølsomme oplysninger. Det er ligesom dealen: Noget for noget. Man får adgangen, men det betyder altså også, at man ikke skal hænge enkeltpersoner ud. Det synes jeg er en meget god måde at sikre sig, at forskere, for hvem det måtte være

relevant, har adgang til oplysninger, det ellers ville være vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at få adgang til.

Kl. 21.55

Så jeg deler fuldt ud – og det kan måske ikke være så overraskende – den linje, som regeringen har lagt, nemlig at det som udgangspunkt er meget fornuftigt. Jeg synes bestemt også, der er meget gode og også meget klare argumenter for, hvorfor borgere ikke bare kan gå ind og læse oplysninger om sig selv i efterretningstjenestens arkiver.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil fortsætte lidt der, hvor hr. Per Clausen slap tidligere, og derfor vil jeg starte med at sige, at jeg ikke spørger til sådan den generelle mulighed for at få adgang til sine egne oplysninger. Det, jeg spørger til, er specifikt, at hvis der er journalister eller forskere, der har fået adgang til specifikke oplysninger, hvordan justitsministeren så forholder sig til, at de pågældende kunne få lov til at få adgang til disse oplysninger. Det er det, jeg meget gerne specifikt vil have svar på, og om justitsministeren ikke i disse tilfælde godt kan se, at reglerne er problematiske, som de er i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg er faktisk ret glad for, at hr. Simon Emil Ammitzbøll præciserer, at man godt kan skelne mellem flere forskellige typer persongrupper.

Og så vil jeg blot gentage, hvad jeg allerede har sagt en gang, nemlig at der allerede i dag i visse tilfælde er meddelt personer adgang til indsigt i oplysninger om dem selv, netop med henvisning til at der har været offentliggjort oplysninger om de pågældende personer i forlængelse af forskeres og journalisters adgang til PET's arkiver.

Der er således allerede i visse tilfælde ud fra netop retssikkerhedsmæssige hensyn til de berørte personer gjort undtagelse fra PET's faste praksis, hvor der jo i almindelighed ikke gives aktindsigt i oplysninger, som PET har om en person. Så PET har med andre ord i forvejen foretaget undtagelser fra det, som ellers er den faste praksis, og jeg afventer selvfølgelig også med spænding, hvad Wendler Pedersen-udvalget så vil nå frem til kan være budet på, hvordan den fremtidige regulering skal være.